

הכל מעריכין פרק ראשון ערכין

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הכל וכו' מזה
הוא רגבי כלל וסיוט ולא
מחוק: (ב) ד"ה דמסכרי וכו'
נגעים אע"פ שאיט נקי כלל
הדריא: (ג) ד"ה הולאו וכו'
מפיה הס"ד ולא"כ מ"ה חדא
כו' מר הסל:

גליון הש"ס

תגום' ד"ה למעוטי וכו' יש
להבנות. עין פסחים דף לא ע"ב
תוספות ד"ה איש:

רבינו גרשום

מה תליל איש איש ב' עממים
ב' יהיה זב מבשרו: למעט
קטן כמרת. על שמותא מקרש
קדשי: כשהוא אומר צרור הרי
נאן ב'. כלומר צרור על שהוא
תליל איש לענין של מטה הארצות
אשר בו הגע דאיש פורמס
ולא אשה פורמט ופורט ואי
(אמרת) קשא' מה יהיה לרבות
אשה מצורא כל כהורא חלב
בנענים אשה דחביא ואיש אד
אשה ב' יהיה בעור שרם בהות
דגוי אל קשא' אד בנע שר
רוא: הכל רואח אל הגניס

והכל כשרין לראות. חרא היא
אלא משום ולא תני להו גבי הדרי
והכל כשרין לראות את (הנענים)
עשרין ומבין ורואה: הכל כשרין ל
שקטו אחיו מחמת מילה: הכל ש

זאת לקרותה ולהוציא זכרים
שלשה עבדים אבל אין שתי
אנשים לפי שיש באנשים מה
צרית ואין העבדים חומרים

יגו' (ויקרא טו): **מכרת**. טז (דברים)
 והיא קרה צננום טמא למקדש חביב
 ומחייב ליה כרת ולחכי כחיי אש
 למעוטי קטן נלאו צר עושיין אלא
 טמא הוא לטמא אכולין ומשקין כגדול:
 והטעם משמע צרוע אחרינה לרבות
 אלה: א"כ למע נאמר אש לנעין
 ולמקדש. דמשמע דאף לא אשה ולא
 אטמא יטמא^(א) קאי דהתם אפי' אשה
 נאמא אקרא לנמטה קאי דמשמע
 ופריעה ופרימה: הכל רואין והכל
 שרים לרבות דהוא אש^(ב) טז (ו)
 יגו' הדדי תניא: **דמשכרי ליה וסכר**.
 נלכות ננעים^(ג) **צאינו בקי**. יז והולך
 תלמיד חכם שראל ורואה עמו
 יאמר לו אמר טמא והוא אומר חביב
 והוא אומר שהטומאה והטהרה תליה
 במאמר הכהן והכי תניא בחי'י: **והאמר**
תמר. בפרק קמא לשבעות דקא^(ד).
קדש. לערם מימי חיים בלפני חתונה
 עמייהו לרבנן ורבי יהודה מפרש
 נמש' יונת שמע טרף בקלפי^(ה) דף
ערל. בפרק אמיו ממחמת מילה:
הוא. ממי טמאה על הטמא **הואטו**
שטה. יא טעמא מפרש צימיות ב'י'
 עטרל דף עב: **דף דהיה אטובל יוס**
 ופסול דתמורה וכשר בפרק ב' (דף
 יא) הכל שומעין איכא בפרק קמא
 וחולין דף ב טו: **הכל מעלין**.
 בפרק בתרא דכחכות דף י:

איש פורע ופורם ואין האשה פורעת ופורמת הכל ר' כשרין לראות את הננעים לאתויי מאי^א ל'אתויי שאני לאמר מר^ב אינו בקי כהן ובשמותיהן אינו רואה לא קשיא^ג הא דמסברי ליה וסבר הא דמסברי ליה לקדש לאתויי מאי^ד לרבי יהודה לאתויי קטן ולרבנן הכל כשרין לקדש חוץ מחרש שומע וקטן רבי יהודה כבאשה ובאנדרוניס:^ה הכל כשרין להוות לאתויי מאי^ו ר' אלעזר^ז אלקעז^ח ערל שהיה הואתו כשרה:^ט הכל שוחט לאתויי^י כותי וחדא לאתויי^{יא} ישראל מומר:^{יב} הכל מן

בנדרות (דף מה.) ולית הלכתא ככל הני שמעתא אלא דדרב נחמן ויט' ומינן אביתא עס אנא חלפתא ועס חזבי ואל ומנין עלי עד שה' ומתניין אביתא דופן (דף מג.) דמן מויען יא אחד מתבי איש קרא בנכנס למקדש טעה כחב ומחייב ליה כס וזהו כי איש משקין כבודו * רש"י במהם למע יא קרא לפטורין מין ללא מעירי * מקטן ומיהו וזה * רמב"ם קלון האשה ומחייב דמיא דבמהה הנדבעה שמע צרו אחריה לרבות אלא האשה אי' כה' להא * הוצרכו.

אָסאָה לאַ ילפֿינן מינע דהאָס אינזערן דאָע״צ שאַן ריגולות לנחם
 ומשעמח אָסאָה יצ״ל¹מקווס קטן דכּחי (במדבר לא) ונפּש אדם ויפּין
 נגענע״ז (קטן) ופּרמא מכלל דשאַר נגעיס ליכא לעמלוחא אדאָ אס
 מפרשיהו וקוראן והרצו לרעות קטן ונלוחא יצ״ל ומקסבּר
 דכּחבּ בשׂרין אַראות. מדאָ הוא ולא גבי הדדי מניא: **והאס**
 נגלות נגיס. שאַני צק והולך מי״מ ויראה עמו אלא (אורח״ם) טעמא
 אלא צמ״כ ג״ס. (והאס) צמ״כ אימרו צמל דכּחי או אַל אחד.²
 אלא טעמא וטהרא אלא מפי כּחן שאַפי כּחן שטותה רואה נגיס
 ע״ל דמסבּרי ליה וסבּר דהאָ לאו אכּחן קאי אלא אישראח צמכ דקאָ
 אצוהו היום יצ״ל דאָע״צ שאַני צק אלא באוור נגן (יד) כּשר לרד
 ורצון מפרש כּפרק ערף כּלפּי (יומא מד). **עלה**. שמוח אצוהו
 מפרש כינחוט פּרק הערל (דף עב:) מדי דהוא אצוהו יום שפּסוק
 אלא דר׳ אלעזר שגורא דפי שׂ: **יומר**: **תר״** הכל שומעין שפּסוק

תנתי תרדיהו ואיכא דאמרי הכל רואין את הנזעים הכל יכולין לראות הנזעים אע"פ שאינן בקיאים ע"ג שהמקרא מלחיה בניהם למ"ה: וכל דסבירא ליה וסבר שמואלין יד' לך ראה אם כך וכך הן נש"ט. לית אמר חסאת אחך הימים: [ר' יהודה מכשיר בקטן כו'. משורש טעמייהו מסכתא יומא: ע"ל.

והנה כי כל שטעניו בתוך המצור פחד שמשתחוית חיליו:] ישראל ממיר מומר לזכר אחד:

צריך ליתן סעוד. הראש יזיל: [א] אשה בנית. אפי' רחוקה אשה לאיש לכל עונשין שבחור' הראש יזיל: [ב] אשה בנית. אפי' רחוקה אשה לאיש לכל עונשין שבחור' הראש יזיל: [ג] עין שטמטום סתם ממשכת: [ד] חיבת חסן נמחק: [ה] נשים שטמטום נשים אחרות: [ו] אף יקרא אשה איש. לשון אשה יזיל: [ז] אשה חסן חיבת חסן נמחק: [ח] בנתיק יזיל: [ט] זכות חסן

מאי לאתויי נשים וכדר' יהושע בן לוי ^א דאמר
 'יהושע בן לוי' נשים חייבות במקרא מגילה
 שאף הן היו באותו הנס הכל חייבין בויום ^ב
 לאתויי מאי לאתויי נשים ועבדים ^ג דרתניא
 נשים מזמנות לעצמן ועבדים מזמנין לעצמן
 הכל מצטרפין לוימין לאתויי מאי ^ד לאתויי
 קטן היודע למי מברכין דאמר רב נחמן
 'יודע למי מברכין' מזמנין עליו ^ה הכל
 ממטמאין בזיבה לאתויי מאי לאתויי תינוק בן
 יומיו ^ו דרתניא איש מה ת"ל 'איש איש'
 'לרבות תינוק בן יום אחד שמטמא בזיבה'
 דברי רבי יהודה רבי ישמעאל בנו של רבי
 יוחנן בן ברוקה אומר אינו צריך הרי הוא אומר
 'ויהוב את זובו לזכר ולנקבה לזכר כל שהוא'
 וזכר בין קטן בין גדול לנקבה כל שהיא נקבה
 בין קטנה בין גדולה אם כן מה תלמוד לומר
 'איש איש' ^ז 'לכדתיה' כלשון בני אדם הכל
 במטמא מת לאתויי מאי ^ח לאתויי
 קטן סלקא דעתך אמינא 'איש אשר יטמא'
 'ולא יתחטא איש אין קטן לא קמ"ל' ^ט ועל
 תפשוטו אשר היו שם אלא איש למעוטי
 למעוטי קטן מכרת ^י הכל מטמאין בנגעים
 לאתויי מאי לאתויי 'קטן סד"א' 'איש צרוע'
 כתוב איש אין קטן לא קמ"ל' ואימא הכי נמי
 'אדם כי יהיה בעור בשרו' ^{יא} מכל מקום ואלא
 'איש למה לי לכדתניא' 'איש אין לי אלא איש'
 אשה מניין כשהוא אומר ^{יב} 'והצרוע הרי'
 כהן שנים א"כ מה ת"ל איש לענין של מטה

וירעת ופורמת הכל רואין את הנגעים ^(ה) הכל
 יי מאי ^(ה) לאתויי שאינו בקי בהן ובשמותיהן
 מותיהן אינו רואה את הנגעים אמר רבינא
 בדר הא דמסברי ליה ולא סבר: הכל כשרין
 לאתויי קטן ולרבנן לאתויי אשה ^(ז) חתנן
 שושה וקטן רבי יהודה מבשרי בקטן ופוסל
 ירין להוות לאתויי מאי לאתויי ערל וכדנ"א
 וכו' כשרה: ^(ז) הכל שוחטין לאתויי מאי ^(ז) חדא
 יאל מומר ^(ז) הכל מעלין לאי ^(ז) לאתויי מאי
 לאתויי

[illegible]

ע"ג שאין רגילות ללמח שיער בזמן האהב ממחלה ויש
מחבר לא) ונפש אדם ויכול לשקולין סך ויבחר שניה ויש
ליכא למלחמה אורח לא מן הפסוק וקשה לא) הוא
סך לטעמה וי"ל דמחברא למעוטי פירעה כדן ופירמה
גבי הדדי מנח: **והאמר** מ"ר. בפרק קמא דשני
הא עמו אורח א"ר שמה הוא אומר טמא שטומאה
נרא' למדכיב אלא ארד' ומסקין אתם מחבר שפוק ל'
סך שטומא רוחא נגעים וט"ש"ר דמכריב ליה וסבר
קאי אלא אישראל חסד דקאי גביה מכריב ליה וסבר וט"ש
בזאת נגק מ' בשב' לרחמ: **וירקיש**. לערב מים ח'
ע"ל. שמה אחי מחמת מילה שמה ממנו
יש רבוא אגרוס ויש פסוקי בתורה וכבר פירש ומנ' ל'
תרי הכל שחשין כפ"ק דחולין ודף כ"ד פ"ה: **הכרי**

הרא"ש ז"ל: [פ] למעוטי קטן מברית. וחימה לענין טומאה אחרבי נמי לענין עונש טומא והשחא כר עונשין הוא ולא גרע מגדול לי למה דרשו על דרשה זו יותר ממה ש

תורמור האמר תלמודו אמר אשכנז חן
אשה לאיש לכל עונשין שבתורי הריא ורואי ורביא ורובא ורובא ואש לא חן וכן
אמר (תלמודא) שני עומדי לן אמר שני אהר אומר טעור וכו' : שני טעמא :
ענין אהר דריקת התם אביראית לא דריק אהמני שמש דהמני מפישי שני כלל ו
נשים שמוציאות נשים אחרות : פן לאבותי וכושלת שאלו אמר משום פריצותא
הם מקטנים נחמין : פן תבנה קו דיתב קטן נחמין : פן תקשה ונשים אישכא אהר לרביא
לא אהר כהנא תבנה קו דיתב קטן נחמין : פן תקשה ונשים אישכא אהר לרביא
לא אהר כהנא תבנה קו דיתב קטן נחמין : פן תקשה ונשים אישכא אהר לרביא

ד' א מ"י פ"א מהלכות תגילה
הלכה א' עור ש"ע א"ח פיתן
חרטט ספיף א'
ב' מ"י פ"ה מהלכות ברכות
הלכה א' קמח עשין כ' עוש"פ
א"ח פ"י קלט ספיף ו'

[illegible]

מוסף רשמי

[illegible]

י"ז תמוז

[illegible]

למדרש איש כתיב ולא אשה.
הוא וי"ל וסדיא כיון דאתרבי
מטחבר ולא מטחבר למטורו כיון
לית ליה לתלמודא לפרש. ותמיה
ובהמה וכירש פרכי כו סורר

הוא נשאל: "האם אתה יכול להגיד לי מה אתה חושב על ישראל?"